

Nr 11

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om försäljning av obeskattade varor på tullflygplats; given Stockholms slott den 16 december 1960.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om försäljning av obeskattade varor på tullflygplats.

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås, att butiker för skattefri försäljning till flygpassagerare — s. k. tax-free shops av samma typ som nu förekommer på ett flertal större flygplatser i utlandet — skall få inrättas på svenska flygplatser med internationell trafik. Försäljningen förutsättes tills vidare endast omfatta tobaksvaror och rusdrycker samt gälla resande till utomnordiska länder.

Förslag

till

förordning om försäljning av obeskattade varor på tullflygplats

Härigenom förordnas som följer.

1 §.

Utan hinder av eljest gällande bestämmelser rörande försäljning och annat förfogande samt tull och skatt må obeskattade varor, i den mån Kungl. Maj:t därom förordnar, på tullflygplats försäljas från särskild butik till flygpassagerare som avreser till utlandet.

2 §.

Med obeskattade varor förstås i denna förordning till riket inkomna varor, som äro oförtullade, samt andra varor vilka anmälts till utförsel under anspråk på därav betingad befrielse från eller återbäring av tull eller skatt.

3 §.

Varor, som intagits för försäljning enligt 1 § i därför avsedd butik, skola, vid tillämpning av bestämmelser angående skatt å sådana varor, anses vara sålda för export och utförda ur riket.

4 §.

Den som erhållit rätt att sälja obeskattade varor enligt denna förordning, så ock köpare av sådana varor är skyldig underkasta sig de föreskrifter generaltullstyrelsen finner erforderliga för erhållande av en betryggande kontroll.

Denna förordning träder i kraft å dag som Kungl. Maj:t bestämmer. Förordningens bestämmelser skola äga giltighet redan före ikraftträdandet med avseende på åtgärder, som erfordras för tillämpningen därefter.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den
16 december 1960.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, HERMANSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *inrättande av s. k. tax-free shops på vissa tullflygplatser* samt anför därvid följande.

I skrivelse den 22 juni 1960 har *luftfartsstyrelsen* gjort framställning om rätt för styrelsen att på luftfartsverkets större internationella flygplatser inrätta och driva butiker för skattefri försäljning av vissa varor, s. k. tax-free shops. Sedermera har *Scandinavian Airlines System (SAS)* i skrivelse den 6 juli 1960 hemställt, att sådan rätt i stället måtte medgivnas flygbolaget.

Över skrivelserna har *yttranden* avgivits av generaltullstyrelsen, kontrollstyrelsen och kommerskollegium. Vidare har luftfartsstyrelsen yttrat sig över skrivelsen från SAS samt SAS inkommit med utlåtande över skrivelsen från luftfartsstyrelsen. Generaltullstyrelsen har bifogat yttranden från tulldirektionerna i Stockholm, Göteborg och Malmö, kommerskollegium yttranden från handelskamrarna i Stockholm, Göteborg och Malmö samt från Sveriges köpmannaförbund.

Framställningarna från luftfartsstyrelsen och SAS

I sina skrivelser erinrar såväl luftfartsstyrelsen som SAS om att tax-free shops med försäljning av obeskattade varor, främst tobak och spritdrycker, under de senaste åren blivit allt vanligare på de internationella flygplatserna. Inom Europa förekommer sådana försäljningsställen bl. a. vid flygplatserna i Köpenhamn (Kastrup), Amsterdam, Bryssel, Shannon, Paris, Nice, Düsseldorf och Frankfurt am Main.

För Sveriges del bör enligt skrivelserna möjlighet skapas för inrättande av tax-free shops vid de större internationella flygplatserna, d. v. s. Arlanda, Bromma, Torslanda och Bulltofta.

Enligt luftfartsstyrelsens mening bör — som fallet är t. ex. på Kastrup — rätten till inköp av obeskattade varor förbehållas passagerare på de längre flyglinjerna och sålunda i varje fall för närvarande ej tillkomma passagerare i skandinavisk trafik.

Luftfartsstyrelsen hemställer — som redan antytts — att styrelsen måtte

medgivnas rätt att inrätta och driva de ifrågavarande butikerna och att meddela härav föranledda föreskrifter. SAS yrkar å sin sida att försäljningstillstånd meddelas flygbolaget.

Luftfartsstyrelsen framhåller i sin skrivelse, att det för styrelsen är en angelägenhet av största vikt att alla möjligheter att åstadkomma en förbättrad ekonomi för statens flygplatser tillvaratages. I detta syfte har styrelsen under senare år upplåtit mark och lokalutrymmen för bland annat flygverksamhetens serviceföretag, restauranger och andra försäljningsställen samt avgiftsbelagda åskådarterrasser. Intäkterna av denna affärsverksamhet uppgår för närvarande till en icke obetydlig del av inkomsterna från de större flygplatserna. Styrelsens intresse för att främja etablerandet och driften av dessa affärsrörelser ingår, framhålles det, i en naturlig strävan att låta de svenska trafikflygplatserna ge trafikanterna en fullgod service i olika hänseenden. De svenska flygplatserna bör kunna uppvisa minst samma standard som motsvarande utländska flygplatser. Det bör enligt styrelsen heller icke bortses från att en viss konkurrens om trafiken förekommer mellan olika flygplatser.

Luftfartsstyrelsen anmärker i övrigt att den ifrågavarande försäljningen på Kastrup visat sig vara mycket uppskattad av resenärerna och ha ett stort attraktionsvärde för flygplatsen. Styrelsen fortsätter.

Ett sådant arrangemang på de större internationella flygplatserna i Sverige skulle — även med de begränsningar i hanteringens omfattning, som torde bli nödvändiga — sannolikt bli en ganska lönande affär samt giva dessa flygplatser möjlighet att på lika villkor konkurrera med utländska flygplatser. Flygresenärer på väg från Sverige till utlandet skulle sålunda beredas möjlighet att göra inköp av skattefria varor vid avresan från Sverige eller under transituppehåll här och icke nödgas göra sina inköp på någon utländsk flygplats, som de passera.

SAS erinrar i sin framställning om att den skattefria försäljningen på de europeiska flygplatserna i samtliga fall drives i privat regi och att rörelsen på Kastrup omhänderhas av SAS. Bolaget anför i övrigt.

Sedan flera år tillbaka bedriver SAS jämsides med rörelsen på Kastrups flygplats tullfri försäljning av bland annat tobak och sprit ombord på flygplan i utrikes trafik. Denna försäljning, som kommit att få allt större omfattning, är synnerligen uppskattad av passagerarna. Emellertid kan icke undvikas att med de allt kortare restiderna den i vissa fall inkräftar på den service i övrigt, som vi skall lämna våra passagerare under flygningen. Det skulle därför redan nu vara av stort värde om så stor del som möjligt av dylik försäljning kunde förläggas till passagerarnas markuppehåll. Vi förfogar över en rutinerad inköpsorganisation och har likaså rutin med provianteringsfrilager och tullfria varor samt tillgång till kvalificerad personal.

Yttrandena

Generaltullstyrelsen, kontrollstyrelsen och handelskamrarna i Stockholm, Göteborg och Malmö har samtliga tillstyrkt, att tax-free shops får inrättas

på svenska flygplatser. Däremot anser kommerskollegium det vara tveksamt om tillräckliga skäl föreligger för att sådana försäljningsställen skall tillåtas. Sveriges köpmannaförbund har avstyrkt framställningarna.

Generaltullstyrelsen påpekar i sitt yttrande att frågan om tax-free shops behandlats vid det nordiska tullmötet i Helsingfors 1960, varvid inrättandet av dylika butiker i princip tillstyrkts, ehuru det förutsatts att vissa inskränkningar föreskrives för försäljningen, motsvarande dem som för närvarande gäller på Kastrup. Styrelsen erinrar också om att tullsamarbetsrådet i Bryssel den 16 juni 1960 antagit en rekommendation rörande tax-free shops. Rådet framhåller häri, att den försäljning av obeskattade varor till resande som förekommer i olika länder medför viss risk för olovlig varuinförsel. Rådet har därför rekommenderat, att sådana försäljningsställen anordnas endast vid hamnar och flygplatser och att tull- och skattefria varor där försäljes endast till personer, som avreser till utlandet med fartyg eller luftfartyg.

För tullverkets del skulle, uttalar generaltullstyrelsen, ett inrättande av tax-free shops på Arlanda, Bromma, Bulltofta och Torslanda flygplatser icke medföra några olägenheter. Styrelsen räknar med att den erforderliga kontrollen av rörelsen skall kunna äga rum huvudsakligen genom bokföringsgranskning. Styrelsen erinrar i sammanhanget om förfarandet vid proviantering till flygplan — för vilket ändamål särskilda proviantlokaler inrättats på vissa flygplatser — och anför.

Intagande av gods i proviantlokal kan sägas utgöra en medelbar utförsel. Detsamma torde få anses gälla beträffande gods, som intages i en tax-free shop för att där försäljas endast till transitpassagerare och passagerare, som tullklarats för avresa till utlandet. Det må framhållas, att en transithall för passagerare — där tax-free shop kommer att vara belägen — redan nu i fråga om behandling av de resande betraktas såsom utrikes ort. Om det av utrymmesskäl eller eljest skulle anses lämpligt att i proviantlokal upplagra gods, som skall försäljas i tax-free shop, torde något hinder ej möta här emot. Överföringen av godset till tax-free shop skulle i så fall bli en motvarighet till överföringen från proviantlokal till flygkök.

Kontrollstyrelsen uttalar att styrelsen för sin del finner det naturligt, att de svenska internationella flygplatserna i fråga om standard och service är likvärdiga med motsvarande utländska. Försäljning av skattefria varor i särskilda butiker innebär vidare enligt styrelsen en betydande rationaliseringsvinst för flygbolagen, då dessa härigenom kan minska den tidskrävande, delvis besvärliga och störande försäljningen av skattefria varor ombord på flygplanen. Betydelsen härav har, påpekas det, ökat genom tillkomsten av de snabba jetplanen. Dessutom vinnes genom nämnda butiker besparingar genom minskad lagerhållning ombord på flygplanen. Den ifrågakommande försäljningen är, framhåller styrelsen, självfallet också av betydelse för vederbörande flygplats eller flygbolags ekonomi. Eftersom det här är fråga om utlandspassagerare, som har möjlighet att göra inköp av skattefria varor ombord på flygplanen eller i utländska transithallar och som, en-

dast om sådan möjlighet erbjuds i svenska transithallar, skulle förlägga inköpen dit, torde enligt styrelsen generellt sett inga hinder ur nykterhets- eller beskattningsspolitiska synpunkter föreligga mot bifall till framställningarna.

I likhet med kontrollstyrelsen anser *Stockholms handelskammare*, att det är angeläget att de svenska flygplatserna erbjuder samma förmåner som motsvarande utländska. Handelskammaren anför.

Konkurrensen om passagerarna blir allt hårdare, och även en sådan anordning som en tax-free shop har sin betydelse ur attraktionssynpunkt. På något längre sikt väntas transitotrafiken på svenska flygplatser komma att öka, och flygplanen på våra egna långlinjer beräknas icke behöva mellanlanda i annat skandinaviskt land. En sådan utveckling skulle ytterligare understryka behovet av butiker av här ifrågavarande slag.

Kommerskollegium anser det för sin del vara tveksamt, om de skäl som anförts för inrättande av tax-free shops är så vägande att anledning föreligger att ändra gällande bestämmelser.

Även från *Sveriges Köpmannaförbunds* sida anföres betänkligheter mot inrättandet av tax-free shops. Förbundet anför.

I framställningarna åberopas i huvudsak tre skäl. Inrättandet av tax-free shops skulle få en gynnsam inverkan på berörda flygplatsers ekonomiska resultat. Vidare skulle de svenska flygplatserna komma i ett bättre konkurrensläge i förhållande till de utländska. Till sist påpekas — i skrivelsen från SAS — att de allt kortare flygtiderna begränsar möjligheterna till service på flygplanen. Genom att överflytta försäljningen av bl. a. sprit och tobak till tax-free shops på flygplatserna skulle nämnda service underlättas.

Vad det förstnämnda skälet beträffar, synes det bygga på det resonemang, att övrig verksamhet på flygplatserna skulle kunna subventioneras med överskott på den skattefria försäljningen av skattebelagda varor. Bortsett ifrån att en sådan subventionering måste inge principiella betänkligheter, är det knappast troligt, att försäljningsverksamheten skulle få en sådan omfattning, att överskottet på densamma skulle bli av väsentlig betydelse, ens som subvention betraktad. — Vad den andra synpunkten beträffar, synes det vara osannolikt, att konkurrensen mellan flygplatserna skulle påverkas av en ur trafikhänseende så relativt ovidkommande faktor som inrättande av tax-free shops. Det är väl ändå inte troligt, att trafikanterna låter sina resrouter bestämmas av möjligheten att på den ena eller andra flygplatsen företaga skattefria inköp av skattebelagda varor. — Vad till sist servicesynpunkten beträffar, kan väl försäljningen av skattefria sprit- och tobaksvaror, parfym- och chokladvaror näppeligen anses vara en service av så väsentlig betydelse, att någon större hänsyn härtill förtjänar att tagas.

Enligt förbundets mening föreligger tvärtom skäl som bestämt talar mot ett bifall till framställningarna. Bortsett från de konkurrenssynpunkter, vilka skulle kunna anläggas av den reguljära detaljhandeln som måste tillämpa priser inkluderande de olika varuskatterna, måste det — framhåller förbundet — uppenbarligen anses ligga i statsmakternas intresse att varuskatt verkligen uttages vid all försäljning av skattebelagda varor. I den mån det finns viss verksamhet, som anses böra subventioneras av staten, bör detta ske genom direkta beslut härom. Några skäl att gynna just de konsumenten

ter, som har tillfälle att göra inköp på trafikflygplatserna genom befrielse från varubeskattning finns enligt förbundet icke.

Beträffande behovet av särskilda inskränkningar i rätten att försälja o beskattade varor anföres i yttrandena i huvudsak följande.

Generaltullstyrelsen uttalar, att försäljning bör tillåtas endast till resande, som avreser till utomnordiska länder. Det förutsättes härvid att reglerna i detta avseende skall vara lika inom alla nordiska länder. Styrelsen påpekar i sammanhanget, att på Kastrup försäljning ej får ske till resande, destinerad till Finland, Norge eller Sverige eller till annan resande med destination till flygplats, belägen på mindre avstånd än 300 kilometer från Kastrup. Sistnämnda begränsning innebär, att resande till Hamburg ej får göra avgiftsfria inköp.

Samma ståndpunkt intas av *kontrollstyrelsen*, som framhåller, att passagerarna i lokaltrafiken mellan de skandinaviska länderna utgör ett speciellt problem ur nykterhets- och beskattningspolitiska synpunkter. Styrelsen anför.

Vid försäljningen i den redan existerande skattefria butiken på Kastrup har dessa resande undantagits från rätten att göra inköp av sådana varor. Anledningen härtill har uppenbarligen varit, att man icke velat medverka till att bereda ökade inköpsmöjligheter för skattefria varor i denna »närrafik». Sådana ökade inköpsmöjligheter skulle över huvud ej stå i god överensstämmelse med de aktuella strävandena att begränsa den skattefria provianteringen i den interskandinaviska trafiken — bl. a. över Öresund — respektive föreliggande förslag att utvidga resande nordbors rätt till tullfri införsel av alkohol och tobak.

Även *Stockholms handelskammare* utgår från att försäljningen skall få avse endast passagerare på resa till utomskandinaviska orter.

När det gäller varusortimentet uttalar *generaltullstyrelsen*, att försäljningen tills vidare bör begränsas till rusdrycker och tobaksvaror.

Handelskammaren i Göteborg betonar, att sortimentet inte bör omfatta andra varuslag än tobak, vin och sprit, samt anför följande.

I fråga om andra varor än tobak, vin och sprit föreligger, såvitt handelskammaren kan finna, ej skäl av samma styrka som beträffande nyssnämnda varor att nu införa någon skattefri försäljning. Även om skattefria butiker av sådan art kunna förekomma i utlandet, har denna rörelse knappast en sådan omfattning, att det nu är motiverat att även införa den vid de svenska flygplatser som nämnts. I den mån butiks rörelse av denna art ändock skulle komma att inrättas, bör under alla förhållanden möjligheter lämnas den enskilda handeln att förvärva rätt att driva sådan rörelse.

Kontrollstyrelsen anser för sin del, att förutom alkohol och tobak även andra jämförbara varor, såsom choklad och parfym, skulle kunna komma i fråga.

Med hänsyn till att inköpsrätt torde tillkomma endast passagerare med utomskandinaviskt rese mål och då de skattefria inköpen bland flygresenärerna erfarenhetsmässigt till alldeles övervägande del avser sprit och tobak

anser *Stockholms handelskammare*, att inrättandet av tax-free shops icke skulle medföra någon sådan konkurrens med den reguljära detaljhandeln i landet, som motiverar några på förhand uppställda begränsningar av sortimentet.

Frågan om inköpsrättens kvantitativa omfattning beröres endast av *generaltullstyrelsen*, som anser att en resande bör få inköpa högst den kvantitet som får införas tull- och skattefritt i destinationslandet.

I frågan huruvida luftfartsstyrelsen eller SAS bör få rätten att driva tax-free shops har alla remissinstanser som uttalat sig härom utom luftfartsstyrelsen förordat att denna rätt skall meddelas flygbolaget.

Generaltullstyrelsen förklarar sig sålunda böjd att tillstyrka att tillstånd lämnas SAS med hänsyn till önskvärdheten av att försäljningen till passagerare — från tax-free shops eller ombord på flygplan — är samlad på så få händer som möjligt.

Stockholms handelskammare erinrar om att motsvarande försäljning på Kastrups flygplats handhas av SAS och att företaget redan nu bedriver viss försäljning ombord på flygplanen. Handelskammaren fortsätter.

Enligt vad handelskammaren erfarit drives icke på någon annan flygplats i Europa butiker av här förevarande slag i statlig regi. Med allt beaktande av strävandena att förbättra luftfartsverkets ekonomi kan handelskammaren dock icke finna, att detta bör ske genom att luftfartsstyrelsen engagerar sig i en för dess uppgifter så främmande verksamhet som butikshandel, en verksamhet som för övrigt skulle föranleda att verkets hyresgäst SAS finge se sina intäkter av den skattefria försäljningen på Kastrup och på flygplanen minskade.

Kommerskollegium hävdar, att försäljningsrätten — om tax-free shops anses böra inrättas — bör tillkomma SAS.

Enligt *luftfartsstyrelsen* bör det ankomma på styrelsen att — med beaktande av de villkor, som kommer att stadgas för försäljningen — själv avgöra av vem verksamheten skall bedrivas. Styrelsen anför.

I avvaktan på Kungl. Maj:ts beslut huruvida ifrågavarande försäljning får bedrivas, har luftfartsstyrelsen icke tagit ställning till vem som lämpligen bör för styrelsens räkning handha själva rörelsen. I detta avseende kan övervägas flera olika möjligheter samt kombinationer med annan affärsverksamhet på flygplatserna. Därvid kan givetvis även SAS komma i fråga som det organ, åt vilket den skattefria försäljningen bör anförtros. Det kan emellertid även anföras skäl för att denna verksamhet bör drivas i verkets egen regi.

SAS ifrågasätter, om luftfartsstyrelsen bör lämnas ensamrätt att driva ifrågavarande försäljning. Bolaget anför bland annat följande.

Genom försäljningsverksamheten på Kastrups flygplats och ombord på flygplanen samt över huvud genom den passagerarservice och restaurangverksamhet, som SAS bedriver, har vår inköpsorganisation och övriga av försäljningen berörda avdelningar inom företaget förvärvat en avsevärd rutin och erfarenhet, när det gäller handhavandet av frågor rörande här åsyf-

tade varor. För luftfartsstyrelsen innebure emellertid driften av dessa tax-free shops en främmande verksamhet, för vilken styrelsen icke förfogar över samma erfarenhet och resurser, som finnas tillgängliga inom SAS. Den försäljning, som eventuellt kommer att bedrivas på de svenska flygplatserna, kommer vidare att innebära en minskning i den av SAS bedrivna försäljningen på Kastrups flygplats och ombord. SAS' ekonomi är för närvarande hårt ansträngd på grund av det omfattande investerings- och finansieringsprogram, som föranletts av omställningen inför jetåldern. Varje intäktsbortfall måste därför betraktas som mycket allvarligt.

Departementschefen

Framställningarna från luftfartsstyrelsen och SAS syftar till att möjliggöra skattefri försäljning av vissa varor — främst tobaksvaror och rusdrycker — i särskilda butiker på flygplatserna vid Stockholm (Arlanda och Bromma), Göteborg (Torslanda) och Malmö (Bulltofta).

Butiker av ifrågavarande slag, s. k. tax-free shops, förekommer numera på det stora flertalet internationella flygplatser, däribland också Kastrup i Köpenhamn. Försäljning av obeskattade varor på flygplatserna kan sålunda sägas ha blivit en internationell kutym, och inrättandet av tax-free shops på de svenska flygplatserna skulle i och för sig endast innebära att passagerarna där skulle få samma service som utomlands. I detta sammanhang kan också erinras om den försäljning av obeskattade varor som äger rum ombord på trafikflygplanen till utlandet. Kontrollen över försäljningen synes inte innebära några speciella problem. I likhet med de flesta remissinstanserna vill jag därför inte motsätta mig att försäljning av obeskattade varor i tax-free shops medgives.

Såväl i framställningarna från luftfartsstyrelsen och SAS som i remissyttrandena har framhållits att rätten att inköpa varor i tax-free shops bör inskränkas till passagerare med destinationsort i utomnordiska länder. Också enligt min mening bör en sådan begränsning göras. Inköpsrätten bör sålunda åtminstone tills vidare icke gälla passagerare till de nordiska grannländerna. Vad beträffar varusortimentet bör detta i avbidan på närmare erfarenheter omfatta endast tobaksvaror och rusdrycker. Försäljningen i tax-free shops på de utländska flygplatserna har som regel inte heller utsträckts till andra varuslag. Att i förevarande sammanhang föreskriva särskilda kvantitativa begränsningar synes icke påkallat. Jag förutsätter därvid att försäljningen bedrivs så, att inköpsrätten inte utnyttjas för olovlig varuinförsel i destinationslandet.

Rätten till försäljning på de svenska flygplatserna bör enligt min mening, i vart fall tills vidare, tillkomma SAS.

I enlighet med vad nu anförts förordar jag att rätt till skattefri försäljning medgives SAS på svenska flygplatser som har internationell trafik.

Vad angår den författningsmässiga utformningen synes de grundläggande bestämmelserna i ämnet böra meddelas genom en särskild förordning. Av denna bör till en början framgå att vad i särskilda författningar föreskrives rörande försäljning och annat förfogande samt tull och skatt inte

skall gälla obeskattade varor som, i den mån Kungl. Maj:t därom förordnar, säljs i tax-free shops till flygpassagerare som avreser till utlandet. Detta innebär bl. a. att rusdrycksförsäljningsförordningens bestämmelser inte lägger hinder i vägen för försäljningen samt att provianteringsfrilager och liknande kan oavsett nu gällande begränsningar anlitas för ändamålet. I anslutning till nu nämnda stadganden bör i förordningen intagas en definition på obeskattade varor, utformad på grundval av gällande tull- och skattetekniska regler på området. Vidare bör utsägas, att varor, som levererats till tax-free shops, vid tillämpning av bestämmelser om skatt å sådana varor skall anses sålda för export och utförda ur riket. Härigenom klargöres att de särskilda rättsverkningar, som enligt olika skatteförfattningar är anknutna till exportförsäljning och utförelse, inträder vid leverans till tax-free shops. Skattskyldig enligt skilda varuskatteförfattningar, t. ex. förordningen om allmän varuskatt, äger sålunda i förekommande fall göra avdrag för varor som levererats för försäljning varom nu är fråga. Slutligen bör i förordningen intagas bemyndigande för generaltullstyrelsen att meddela erforderliga kontrollföreskrifter med avseende på försäljningen och köparnas förfogande över varorna. Lagen om straff för varusmuggling kan bli tillämplig om köpare åsidosätter sådana föreskrifter. — Förordningen bör träda i kraft å dag som Kungl. Maj:t bestämmer.

I de särskilda tillämpningsföreskrifter, som Kungl. Maj:t utfärdar med stöd av förordningen, bör bestämmelser givas om den SAS tillkommande försäljningsrätten samt om de flygplatser där tax-free shops får inrättas. Vidare bör tillämpningsföreskrifterna innehålla bestämmelser om varusortiment och destinationsorter.

Föredragande departementschefen hemställer härefter, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå 1961 års riksdag att antaga ett inom finansdepartementet upprättat förslag till *förordning om försäljning av obeskattade varor på tullflygplats*.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Ragnar Sohlman